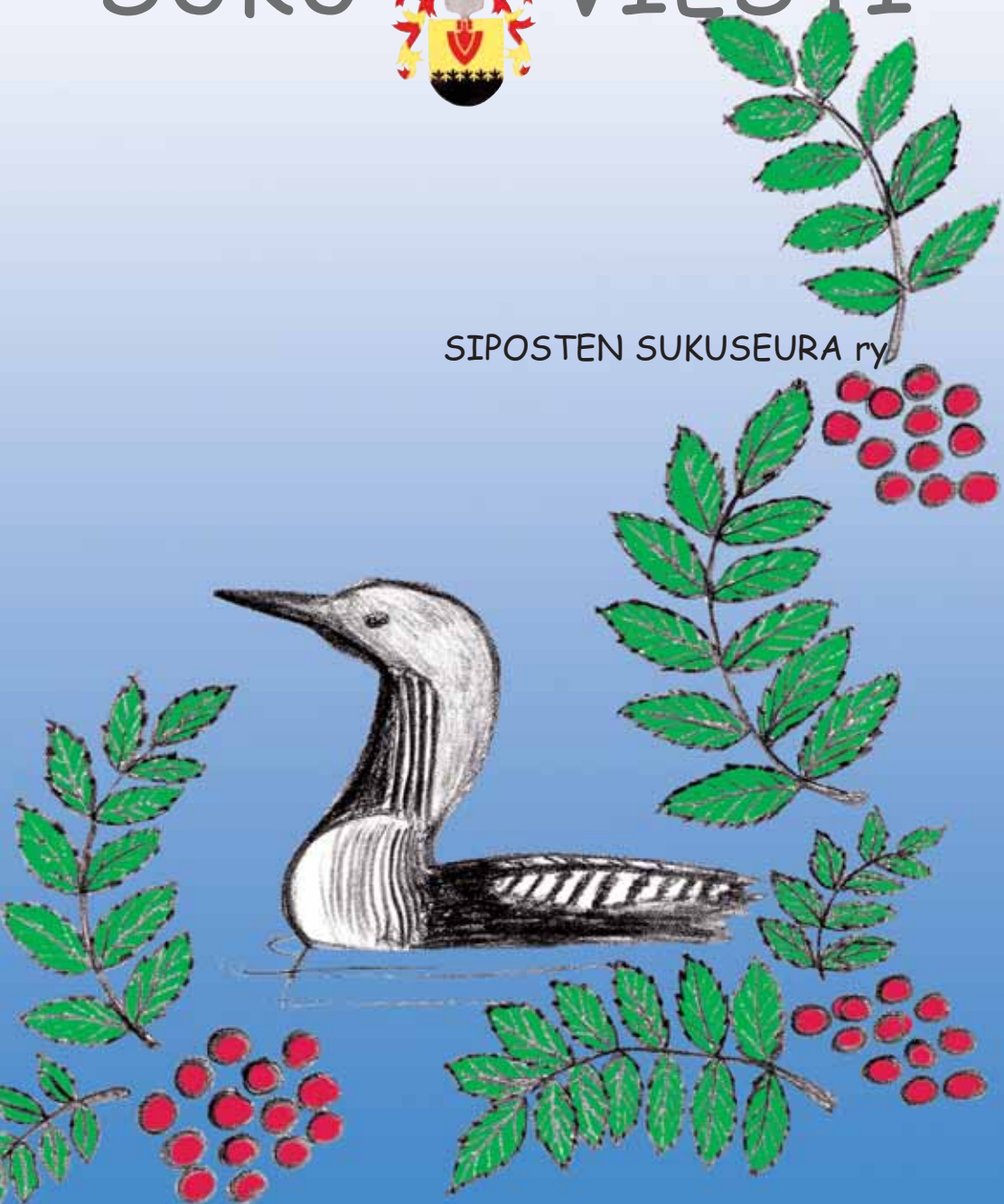

SUKU

NUMERO 6 • 2007
VIESTI

SIPOSTEN SUKUSEURA ry

Siposten sukutapaaminen 14.7. 2007

MENU

Tulokahvi: Kahvia, teetä ja kinkku-kasvispiirakkaa

Iltapäiväkahvi: Kahvia, teetä ja täytekakua

Lounas:

Graavisuolattua merilohta

Hunajameloni-vihersalaattia, kastiketta
Feta-juustosalaattia
Savukalasalaaattia

Keitettyjä perunoita
Possun fileetä
Kermaista pippurikastiketta
Kukka-parsakaaligratiinia
Porkkanalisäke

Ruisleipää, ohrarieskaa, voita
Kotikaljaa, maitoa, vettä

Tuoremarjahyytelöä vaniljakastikkeella

(Huom! Jos olet allergikko - ota yhteyttä puh. 0400-568634)

SISÄLLYS

SUKUSEURAMME TOIMII.....	4
ANNEN TERVEISET.....	6
ISÄNI MV. TOIVO	7
SYKSYN PÄIVIÄ.....	11
TUOTTEET.....	13
KUVIEN KERRONTAA.....	14
ILMOITTAUTUMINEN.....	16
HEI SINÄ SAVON SIPONEN.....	17
SUKUJUHLAN OHJELMA 14.7. 2007...	18
SUKUKOKOUKSEN TYÖJÄRJESTYS...	19
RAIMO SIPOSEN MUISTOLLE.....	20
"UKKO-HERMANNI"	23
TERVETULO A IISALMEEN.....	26

SUKUSEURAMME TOIMII HYVIN JA KEHITTYY

Sukuseuramme tulee tänä vuonna toimineeksi kaksitoista vuotta. Siposten sukuseura päätettiin perustaa elokuussa 1995 Lieksassa. Siellä vietimme myös seuramme kymmenvuotistapaamista ja -juhlaa heinäkuussa 2005. Molemmissa tapaamisissa oli koolla noin 150 osanottajaa, jäseniä ja vieraita. Molemmat olivat jäsenten mielestä onnistuneita, vaikkakin erilaisia tilaisuuksia. Vain sääntömääräinen kokous toteutetaan saman kaavan ja pykälien mukaan. Seuraava eli seitsemäs sukutapaaminen on Pohjois-Savossa, Iisalmessa 14.7.2007, jonne odotetaan runsaasti osanottajia. Savon Siposet tekevät parhaansa, että ohjelmasta ja vierailusta tulisi antoisa ja mukava suvun jäsenten tapaamistilaisuus.

Suvun tietoja ja historiaa on koottu pitkän aikaa, ja sukututkimustoitumikunta sai lopulta valmiiksi sukukirjan: "Pielisen Siposia". Kirja julkaistiin maaliskuussa 2006 ja lähetettiin kirjan tilanneille luettavaksi ja tutkittavaksi. Sukukirja käsittää yli 400-sivun teoksen, jossa on Pielisen alueen ja suvun historiaa, suvussa käytettyjä etunimiä ja yleisimpiä ammatteja, sukutarinoita ja noin 6500 henkilötietoa. Lisäksi kirjassa on joitakin suvun taiteilijoiden tietoja ja runsaasti valokuvia eri tapahtumista ja henkilöistä. Toisena hankkeena saimme valmiiksi suvun internet-kotisivut (www.genealogia.fi/sukus/siponen) josta löytyy helposti hyvää tietoa sukuseurastamme ja toiminnastamme. Kotisivujen kautta voi tilata sukukirjan, liittyä jäseneksi ja osallistua seuran toimintaan.

Olemme aloittaneet sukutapaamisten väli vuosina ns. kesäretken järjestämisen, jonka tarkoituksena on vapaamuotoisesti tavata yhden päivän aikana jossain mielenkiintoisessa paikassa. Kesällä 2006 retki tehtiin ja tutustuttiin Valamon luostariin, ja lisäksi risteiltiin Sergei-laivalla Varistaipaleen kanavareitillä. Seuraava retki tullaan järjestämään jäsenten kiinnostuksen mukaan kesällä 2008 Pohjois-Karjalaan tai jonnekin muualle.

Sukuseuramme elää tällä hetkellä aktiivista ja uudistushakuista kaut-

ta. Olemme saaneet uusia jäseniä, mutta toivomme lisää "uutta verta" toimintaan meidän vanhojen jäsenten joukkoon. Kaikilla on käyttöä toimikunnissa, hallituksessa ja työryhmissä viemässä sukumme asioita eteenpäin. Esitän lämpimät kiitokset seuran jäsenille, toimikunnille ja hallitukselle erittäin tarmokkaasta ja sitoutuneesta työstä sukuseuramme hyväksi. Seuran toiminnasta kiinnostuneet, aktiiviset jäsenet tekevät sukuseurastamme hyödyllisen ja arvokkaan yhteisön. Me teemme sen mahdolliseksi hyvän yhteistyön ja jatkuvan yhteydenpidon avulla.

Toivotan Teidät tervetulleeksi seuraavaan sukutapaamiseen ja sen tapahtumiin Iisalmen Metsäpirttiin ensi kesänä. Sinnehän myö mään eikä meinata! Tavataan kesällä.

Terveisin, Veikko Sipola
Puheenjohtaja

Hei Siposet

Sukuviestiä kirjoitellessani katselen samalla ikkunasta ulos, ja näkymät eivät ole kovin keväiset, vaikka ollaan jo toukokuussa. Krookukset yrittävät sinnikkäästi loistaa kukkapenkissä kylmyydestä huolimatta. Sukuviestin ennätettyä postiluukkuihin ja -laatikoihin saakka on toivottavasti jo lämmintä ja kaunista!

Maksaessanne jäsenmaksuja, laittakaa viestikohdan jäsenten nimet ja asuinpaikka. Tämä helpottaisi jäsenrekisterin ylläpitoa. Postinkulun kannalta olisi myös tärkeää, että muistatte ilmoittaa osoitteenmuutokset minulle:

Anne Murtonen, Ala-Katajavaarantie 1 B, 81120 KATAJARANTA.

Puh. 050 384 6025

anmurto@suomi24.fi

Sukujuhlat on pidetty tähän saakka "Pielisen ympärillä", mutta nyt pä onkin aika suunnata nenä kohti Savoaa ja Iisalmia. Mieluusti näkisin Iisalmessa kaikki tutut Sukujuhla-kävijät sekä lisäksi paljon uusia Siposia ympäri Suomea - TERVETULOA lämpimästi minunkin puolesta Sukujuhlaan!

KIITOKSIA kaikille Sukuviestin tekemiseen osallistuneille, mukavaa, että suvun keskuudesta löytyi tälläkin kertaa mielenkiintoisia tarinoita.

Sukuviestiterveisin Anne

ISÄNI MV. TOIVO ANTERO (ANTTI) SIPONEN

Isäni Toivo Antero Siponen syntyi 22.8.1922 Kiuruvedellä Aaro Siposen ja hänen vaimonsa Anna-Kaisa Siposen (o.s Ruotsalaisen) yhdententoista lapsena. Perheessä oli kaikkiaan 13 lasta. Aaro Siponen tuli Kiuruvedelle Pielavedeltä. Anna-Kaisa Ruotsalainen oli kiuruvetinen.

Kerrotaan, että isäni oli syntyessään niin pieni, että mahtui "sikkara-laatikoon" nukkumaan. Vauvalle annettiin nimeksi Toivo, siksi että heiveröisen lapsen toivottiin mieluummin kuolevan kuin jäävän kokemaan heikkona vaikeaa elämää.

Poika oppi puhumaan vasta viidennellä ikävuodellaan. Siihen asti hän puhui katseellaan esim. pyytäessään ruokaa äidiltään.

Pojalla oli rakas räsynukke, jonka nimi oli Viivi. Ensisanoikseen poika puhui:

-Ee tua panna uotin ovvee ukkoon, uotin oovas on Viivi.

Mikä tarkoitti: Ei saa panna kyökin/keittiön ovea lukkoon, kyökin/keittiön lootassa/laatikossa on Viivi.

Isäni varttui kuitenkin, kuten toiset lapset, nuorukaiseksi, joka joutui sotaan ilman, että olisi ehtinyt edes sotaväkeä käydä. Rintamalta nuori mies kirjoitti kirjeitä rakkaalle äidilleen. Varmaan poika tunsi erilaisuutensa jollakin tapaa ja oli oppinut, että parhain puolustaja hänellä elämässä on ollut oma äiti.

Sodasta isä palasi terveenä mukanaan kuitenkin ikuinen sotamuisto. Kranaatinsirpale oli iskeytynyt hauislihakseen ja koteloitunut sinne. Sen terävä kulma tuntui selvästi, kun sormella painettiin lihasta. Kun isä ajoi partaansa paidatta ja oli hyvällä tuulella, hänellä oli tapana sanoa: -Tulukeepas työtöt kokkeelemmaan. Ja silloin sain tunnustella tuota terävää sirua piilossa käsivarressa.

Oli aika vaikea kuvitella tilannetta millainen se on ollut. Isä ei puhunut paljoa sodasta. Tästä tapauksesta joskus ohimennen. "Pojat olivat kuulemma sanoneet: -Nyt se Antti lähti!

Lieneekö tuossa kranaatiniskussa kuollut "poikia". En tiedä. Toinen asia, mitä isä muisteli, oli rauhan tulo. hän kertoi, miten aseet vaikenivat ja miten sitten oli menty kädestä tervehtimään venäläisiä jollekin sillalle.

Antti Siponen Sälli-korsun ovella

Isä perusti perheen menemällä naimisiin äitini Marjatta Nousiaisen kanssa (s. 1928). Ensin syntyi kolme tyttöä: Pirjo (1949), Laila (1950) ja Marja (1952) sekä vihdoin odotettu poika Jukka (1956).

Asuimme aluksi ukkini ostamassa Läävän talossa Rapakkojoella, talon toisessa siivessä, joka oli käytössämme. 1956 valmistui oma koti, jota isäni oli kauan haaveillut ja käynyt aina nukkumassakin Ruunasaarella suunnitellen paikalle kotia.

Talon nimeksi tuli Koivusaari, koska mäen päällä kasvoi koivuja. Paikka oli kaunis ja muistikuvani lapsuudenkotini ympäristöstä on todella kultaantunut kauniiksi saareksi. Paikkaa oli kutsuttu Ruunasaareksi alun perin, koska sinne oli haudattu hevosia ja niiden luitakin löytyi pitkään.

Rakennuskesä lienee ollut rankka, sillä navetta rakennettiin samana kesänä.

Mielikuviini isä on jäänyt erityisesti hevosmiehenä. Aluksi jouduttiin hakemaan joesta vettä hevosella. Maula veti vauhdilla kesänsä talvensa vettä sammiossa jyrkännettä ylös niin, että vesi läiskyi. Sitä piti saada karjalle navettaan ja ruoka- ja pesuvedeksi keittiöön. Suuri helpotus tulikin muutaman vuoden päästä, kun isä laitatti oikeat vesijohdot. Myös sähkövalot tulivat taloon heti sen valmistuttua, joten en muista omakohtaisesti lyhtyjen aikaa ollenkaan.

Parasta, mitä muistan lapsuudestani, oli, kun isä pyysi minua hevostyökseksi ohjaksiin. Sain olla pitkää päivää heinäpellolla, ajella alta kouluikäisestä Maulalla keräten esim. heinäseipäitä kokoon, vieden heiniä latoon jne. Muutoin muistan isäni vähän etäiseksi, jolla ei ollut taitoa tai eväitä vuorovaikutukseen lapsensa kanssa.

Saattoipa kiusaantua leikkien aiheuttamasta hälinästä. Hän ei halunnut, että juoksemme kyläluutina kylissäkään. Tuttu sanonta kuului: "Kotona on tyttö korree".

Isosiskoni, Pirjo, oli erityisen tärkeä esikoislapsi isälleni. Hän osasi pitää kauniin puheen siskon rippijuhlissa. Hän halusi myös, että sisko pääsee kouluun.

Isäni lauloi joskus kaihoisia lauluja (mm. Kodin kynttilät) ja virsiä, jolloin minulle tuli kuva, että isä ikävöi jonnekin pois.

Hän alkoikin uupua voimakkaammin 60-luvulla. Ehkäpä silloin maatalouden muutokset, tulevat investoinnit esim. puimurit ja kuivuriporukat pelottivat häntä. Taloudellisen vastuun ottaminen oli vaikeaa ja ahdisti kovasti, miten perhe tulee toimeen ja selviää taloudellisesti.

Isäni sairastui ja halusi pois vakavasti masentuneena oman käden kautta 7.5.1965 vain 43-vuotiaana.

Viimeinen muisto hänestä minulla on, kun heräsin aamuyön hämärässä isän käsi siunaavana siskoni ja minun pään päällä. Nukuimme tuvan puusängyssä. kevät oli parhaimmillaan, lintujen laulua Koivusaaren puut täynnä ja oksat heleän vihreänä hiirenkorvilla.

Isäni oli lenkki suvun ketjussa. Ilman häntä ei meitä sisaruksia eikä minuakaan olisi. Ehkä hän oli ns. "heikoin lenkki", mutta kuitenkin kyliksi vahva. Hengessäni olen aina ollut erityisesti isän tyttö, vaikka masentunut mies ei voinut enää löytää kontaktia lapseen.

Hevonen, Maula, oli meillä yhteinen juttu. Myöhemmin jo isona lukio-laistyttonä ajelin vielä isän hevosella. Ratsastelin ilman satulaa. Nousin portailta selkään ja annoin Maulan mennä. Hevonen teki vanhasta muistista tutut lato- ym. lenkit, joita se isän ohjastamana oli tehnyt ja palasi sitten uskollisesti ilman ohjaustani rapun pieleen.

- Marja Siponen -

SYKSYN PÄIVIÄ

Oli syyskuun neljäs päivä 1944. Alkusyksyn kuulas aurinkoinen sää. Viljat oli leikattu kuivumaan myöhemmin puitavaksi. Perunaa nostettai-siin loppukuun puolella.

Minä olin täyttänyt 13 vuotta elokuussa. Keväällä oli loppunut kuusi-vuotinen kansakoulu. Nyt olisi kahtena vuonna jatkuoluokkien käynti. Meille tulisi uusi opettaja.

Näitä ajatellessani päätin lähteä tarkistamaan, onko jo kypsiä puolukoita. Otin kipun, kävelin ojanpientareella, kiipesin pisteaidan yli, jatkoin kivikkoista mäkirinnettä alas purolle. Siinä oli tuttu ylityspaikka. Siitä alkoi kuiva männikkökangas, menin lähelle kylätietä, jonka aita vain erotti. Katselin ympärilleni näkykö punaisia marjoja.

Kuulin hiekkatien rapinaa ja näin Suutarilan Mirjan, joka pysähtyi. - Rauha on tullut, hän sanoi.

Niinkö, vastasin, enkä ymmärtänyt mitä hän tarkoitti. Rauha on naisen nimi. jos joku Rauha on tullut Mirjan kotiin vierailulle, mitä hän täällä hortoili. Näitä miettiessäni hän jatkaa... - Kyllä sitä on ootettu. Ja lähti pyörällä jatkamaan matkaansa.

Yhtäkkiä kuin tuli ja leimaus, se sytytti.

Sota on siis loppunut Suomen ja Venäjän välillä. Sitä Mirja tarkoitti. Pinkaisin juoksuun, jalat tuskin joka askeleella maata koskettivat. Puron ylitys kävi muutamalla loikkauksella, mäen ja aidan hyppäsin, juoksin pihaan. Kasvatuskodissani Alapellonmökillä Antti oli navetan kunnostuspuuhissa.

Sota on loppunut, kailotin hänelle.

Mistä sinä semmosta oot kuullut?

Kerroin Mirjan tapaamisesta. Kysyin missä Alma on. Hän ei ollut kotosalla. Minä en tiennyt miten tässä olisi, näin suuren uutisen kanssa. Illan mittaan saimme tietää: Aselepo oli tullut, ts. sotatoimet oli lopetettu rauhanneuvotteluja varten.

Rantalassa oli radio, ja sanomalehti tuli kolme kertaa viikossa. Näistä saatiin tietää jotain raskaista rauhanehdoista ja alueluovutuksista. Syyskuun 19 päivä menimme joukolla kuuntelemaan radion iltautuisia. Siinä kerrottiin, mihin kaikkeen olemme sitoutuneet saadaksemme pitää itsenäisyyden tässä tynkä-Suomessa.

Tämän jälkeen alkoi olla pientä toivon kipinää paremmista päivistä joskin hyvin hitaasti.

Lahja Jeskanen -

Huom!, Huom!, Huom!, Huom!, Huom!, Huom!, Huom!, Huom!

Myös myös tänä vuonna järjestetään

ARPAJAISET

Ps.varaa pientä rahaa

Huom!, Huom!, Huom!, Huom!, Huom!, Huom!, Huom!, Huom!

Tuotteet

Sukuseura on teettänyt muutamia tuotteita Siposten sukuseuran logolla (vaakuna) varustettuna.

T-paitoja :

Naisten kokoja XS, S, M, L, XL, XXL

Miesten kokoja L, XL, XXL

Värit: musta, beige

Pikee paitoja:

Naisten kokoja S, M, L

Miesten kokoja L, XL, XXL

Värit: musta, beige

Lippis:

Yhden koon lippis

Värit: musta, beige

Kirjanmerkki

Sukuseuran pinssi

Kaikki nämä tuotteet ovat nähtävillä ensikerran sukutapaamisessa Iisalmessa 14.7.

Tuotteita on valmistettu 30 kpl/tuote.

Paitoja ja lippiksiä voi ostaa rajoitetusti paikan päällä.

Teemme lisätilauksen mahdollisen tarpeen mukaan.

Tuotteista tulee kuvat ja hinnat kotisivuille.

www.genealogia.fi/sukus/siponen

[mail: suku.seura@mbnet.fi](mailto:suku.seura@mbnet.fi)

Tilaukset toimitetaan postitse tai halutessasi voit noutaa osoitteesta:

Kyösti Siponen

Iltatie 8 B

Vantaa

Puh. 050-5732466, (09)898828

Tässä vielä Lieksassa viettämiemme sukuseuran 10 -vuotis juhlien kuvasatoa.

Sukuseuramme on päättänyt aina "välivuosina" tavata joko retkeillen tai esim. teatterissa. Tässä vuoden 2005 kesällä tehdyltä Valamon risteilyltä kuvia.

ILMOITTAUTUMINEN SUKUJUHLAAN

Ilmoittautumiset sukujuhlaan **21.6.2007** mennessä Virpi Tahvanaiselle osoitteeseen Korpijärventie 7 A,
81560 VUONISJÄRVI.
Puhelin **044 559 7315**
Sähköposti virpi.tahvanainen1@luukku.com

Osallistumismaksu **25 €** sisältää kahvitukset, lounaan sekä monipuolisen ohjelman.

Lapset 4-12v **12,50 €**.

Muista kertoa ilmoittautumisen yhteydessä erikoisruokavaliosta!

Osallistumismaksu 25 € ja vuoden 2007 jäsenmaksu 20 € maksetaan Siposten Sukuseura ry:n tilille **508609-443330**.

HEI SINÄ SAVON SIPONEN

Tule tutustumaan sukuusi juurineen, multineen... Siposten Sukukokous on Heinäkuun 14. Iisalmen Metsäpirtillä.

Savon Siposten sukututkimus on aloitettu ja tämän vuoksi toivotaan, että Siposten sukuun kuuluvat kopioisivat Siposten kotisivuilta (www.genealogia.fi/sukus/siponen) sukutietolomakkeen ja täydentäisivät sen mahdollisimman huolellisesti.

Lomakkeen voi tuoda sukukokoukseen tai lähettää sähköpostilla osoitteeseen pekkasiponen@gmail.com

Myös sukukokouksessa on mahdollista täyttää sukutietolomakkeita.

Tervetuloa viettämään mukava päivä suvun seurassa - tapahtumassa mukana mm. Halavatun Papat duo.

Sukuterveisin Pekka Siponen (sukututkimustoimikunnan jäsen)

SUKUJUHLAN OHJELMA 14.7.2007

- 10.00 SUKUHARTAUUS IISALMEN VANHASSA
KIRKOSSA
- 10.30 ILMOITTAUTUMINEN
KÄDENJÄLKISUKUPUU KANKAALLE
TULOKAHVIT
ARPOJEN MYYNTIÄ
- 12.00 SUKUJUHLA JA -KOKOUS
SUKUJUHLAN AVAUS / TERVETULOTOIVOTUS
YHTEISLAULU: SAVOLAISTEN LAULU
VUOSIKOKOUS
YHTEISLAULU: KOTIMAANI OMPI SUOMI
- LOUNAS**
- 15.30 SIIRTYMINEN JUHANI AHON MUSEOALUEELLE
TUTUSTUMINEN MUSEOON
VAPAATA SEURUSTELUA
ARVONTA
- 17.30 HALAVATUN PAPT - DUO ESIINTYY
MANSIKKANIEMEN KENTÄLLÄ
VÄLIAJALLA ILTAPÄIVÄKAHVIT
- 19.00 KYKKÄNHEITTOA
ILLALLA VAPAATA OHJELMAA METSÄPIRTILLÄ
- 20.00 TUHTIA ILTAPALAA TARJOLLA OMAAN LASKUUN
METSÄPIRTILLÄ

SUKUKOKOUKSEN TYÖJÄRJESTYS

1. Kokouksen avaus
2. Valitaan kokoukselle
 - 2.1 puheenjohtaja
 - 2.2 sihteeri
 - 2.3 pöytäkirjantarkastajat (2)
 - 2.4 ääntenlaskijat (2)
3. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus (16§)
4. Hyväksytään kokouksen työjärjestys
5. Esitetään toimintakertomukset vuosilta 2005 ja 2006 ja päätetään niistä
6. Esitetään tilit vuosilta 2005 ja 2006 ja tilintarkastajien niistä antama lausunto
7. Päätetään tilien hyväksymisestä ja tilinpäätöksen vahvistamisesta sekä vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille
8. Vahvistetaan
 - 8.1 toimintasuunnitelma vuosille 2007 ja 2008
 - 8.2 talousarvio vuosille 2007 ja 2008
 - 8.3 jäsenmaksun suuruus
9. Hallituksen kokoonpanon tarkistaminen (11§)
10. Valitaan 2 tilintarkastajaa ja 2 varatilintarkastajaa
11. Toimikuntien kokoonpanot
12. Muut asiat
13. Seuraavan sukukokouksen järjestäminen
14. Kokouksen päättäminen

RAIMO SIPOSEN MUISTOLLE

Tieto Siposten Sukuseura ry:n perustajan ja pitkäaikaisen puheenjohtajan Raimo Siposen kuolemasta tuli yllätyksenä. Kolme viikkoa ennen poismenoaan hänet kutsuttiin sukuseuramme kunniajäseneksi Lieksassa pidetyssä sukukokouksessa.

Raimo syntyi Paavo ja Anna Kaisa Siposen kymmenlapsiseen perheeseen 12.12.1925 Pielisjärven Kuorajärvellä. Jo 10-vuotiaana hän jäi isästään orvoksi. Äidistä tuli hänelle hyvin läheinen. Raimo muisti lämmöllä omaa lapsuuttaan.

Elämäntyönsä hän aloitti metsätyönjohtajana Pielisjärvellä. Sitten hän siirtyi VR:n palvelukseen ja toimi 40 vuotta eri puolilla Suomea, mm. varastomestarina Joensuussa ja Jyväskylässä. Helsingissä hän toimi työhönottajana.

Jatkosotaan hän osallistui alikersanttina, toimien pataljoonan kirjuriina. Ansioistaan hän sai 1985 tasavallan presidentti Mauno Koiviston myöntämän Suomen valkoisen ruusun ritarikunnan ensimmäisen luokan mitalin kultaristein.

Viimeisinä työvuosinaan hän pohti sukututkimusasiaa. Kerran lähisukuilaisten kokoonnuttua Raimon ja Eevan kesämökillä, hän toi esille suunnitelmansa suvun tutkimisesta, saaden lähipiiriltään kannustavan tuen ajatukselleen.

Eläkkeelle jäätyään hän toteutti haaveensa, sukumme tutkimisen ja sukuseuran perustamisen. Salkku pyörän ohjaustangossa hänet nähtiin polkemassa niin pyryssä kuin pakkasessa Iksenvaaran koululta kohti Maakunta-arkistoa etsimään puuttuvia sukumme jäseniä. Kun matkoja kertyi satoja, niin materiaalia kertyi tuhansiin henkilöihin nouseva määrä. Myös matkat ja kirjeenvaihto kirkkoherranvirastoihin tuottivat tulosta.

Vuosien vieressä tulivat sairaudet. Vaivojaan valittamatta hän jatkoi tutkimustyötään vointinsa sallimissa puitteissa ja ehti päästä sukutut-

kimuksessa aina 1600-luvun puoliväliin saakka. Vain julkaisutyö jäi jälkipolville. Tieto siitä, ettei työ jää kesken, vaan tutkimustulokset julkaistaan kirjan muodossa, rauhoitti Raimon mieltä.

Urheilu oli Raimolle tärkeää. Nuorempana hän oli Mutalan Riennon kuntojoaston vetäjänä ja ohjaajana, samoin hän oli Riennon lauluryhmän perustajajäseniä. Myös luonto oli Raimolle läheinen. Silmä tavoitti puusta erikoisen luonnonoikun: puunpahkan tai oksanhaaran ja mielessä välähti, tuostapa teen koristeen kesämökille tai asunnolle.

Itse opin tuntemaan Raimon toimiessani sukuseuramme hallituksessa. Päällimmäisenä hänestä jäi mieleeni hänen vaatimattomuutensa, koska hän ei tuonut itseään esille. Joskus oli vaikeitakin aikoja, muistan mieleenpainuvana Kolilla pidetyn sukukokouksen, jota hän tuli johtamaan sairaalan teho-osastolta. Vain harva osallistuja tiesi todellisen tilanteen.

Heinäkuun 30 päivä klo 10.20 saapui hetki jolloin Raimon silmät painuivat ikiuneen.

Puoliso Eeva valitsi seuraavan muistovärssyn Raimolle.

*Kuiskaan kipuni, kuiskaan ikäväni,
kuiskaan kiitokseni, kuiskaan rakkauteni.
Tiedän, että sinä näet, vaikka en voi sinua katsoa,
tiedän, että olet lähelläni, vaikka en voi sinua tuntea.
Kuiskaan yli virran ja veen, muistoihini kaarisillan teen.
(Marleena Ansio)*

Kuvassa Eeva ja Raimo Siponen

Varapuheenjohtaja
Oiva H. Siponen

"UKKO-HERMANNI"

Herman Siponen syntyi 22.4.1789 Maaningalla Halolan torpparin Kalle (Carl) Siposen nuorimpana lapsena ja jäi orvoksi isän kuoltua jo 3 kk:n kuluttua. Torpparin leski joutui huolehtimaan viidestä pienestä ja kartanon työvelvollisuudesta.

Hermannista tuli topakka poika. Hän hakeutui noin 10-vuotiaana Tavinsalmen kartanon "sotaherran käskyjojaksi". Tieto löytyi Maaningan kirkonkirjoista ns. lastenkirjoista v. 1700-1705.

Aikuiseksi vartuttuaan Hermannin hakeutui rengiksi Gabriel Hoffrenille (Leppälahti RN:02), sitten nai talon vanhimman tyttären Loviisan. Heidät vihittiin 13.10.1813. Pian Hermannin merkittiin kirjoihin jo isännäksi.

Parin vuoden välein syntyi kaksi poikaa, David ja Johannes.

1820-luvun vaihteessa perhe muutti Onkiveden vastakkaiselle rannalle, Karvasalmeen (RN:05). Siellä syntyi kolme lasta lisää: Maria, Annastina ja Wilhelm.

Kymmenen vuoden jälkeen pakkasi Hermannin tavaransa ja perheensä muuttaen Koivumäki 1:een, joka silloin oli Nilsiää (nykyisin kuuluu Siilinjärveen). Ehkä parempiin viljelymaihin tottunut isäntä ei kuitenkaan viihtynyt kivikkoisilla, mäkisillä Koivumäen pelloilla, kun jo osti isomman talon, Mikkolan, Alapitkän Mikalta. Nykyisin talo tunnetaan Mikan Sipolana ja omistajatkin ovat samaa Siposen sukua.

Talon mukana tuli työvoimaa runsaasti: torppareita, mäkitupalaisia, piikoja ja renkejä. Oma väkeä oli vielä runsaasti, mm. Nilsissä syntyneet lapset Jafet, Enoch Herman ja Eeva Loviisa.

Maakaupat jatkuivat edelleen. Ostettiin vanhimmalle pojalle Rantahon tila Pöljältä, joka silloin kuului Maaninkaan (nyt Siilinjärveen), toisille pojilleen mm. Temmeksen ja Leipämäen tilat Alapitkältä ja lopuksi Joenpolvi. Tyttäret naitettiin mahdollisimman isoihin taloihin, vanhin Nilsiaan, toinen Maaningalle ja nuorin Kuopion maalaiskuntaan.

Edellä oleva siis faktaa Hermannista. Ukkinen Vihtori Siponen s.1866 muisteli mielellään omaa ukkia, Ukko-Hermannia, joka oli kuollut vain vuosi ennen hänen syntymäänsä.

Vihtorin mieleen oli jäänyt vahvasti tarinat ihmemiehestä, Ukko-

Hermannista, ja siksi hän kertoili samoja tarinoita yhä uudelleen minulle 1940-luvulla. Silloin olin toisella kymmenellä.

Herman oli kuulemma saita ja tarkka isäntä. Kylällä liikkueissaan olivat herrat huudelleet "anna minulle velkaa, anna ukko velkaa" johon ukko tokaisi "enpä annakaan herroille joilla on rihlapöksyt ja silkkistornit", samalla hän lyöä läimäytti takataskussa pullottavaa lompsaansa.

Itse hän kulki samoissa, lopulta hyvin paikatuiissa kotitekoisissa sarkavaatteissaan, jopa samaa hattua käytti kesät talvet. Hattu oli nahkaa, lierit voi talvella kääntää alas ja kesällä hatusta sai päivänvarjon. Syksyisin hattu tervattiin lapikkaiden kanssa.

Kun arvelin ukille "miten se uskalsi kuljettaa rahaa mukanaan" (olin lukenut vanhanajan maantierosvoista). "Ei sitä kukaan uskaltanut ryöstää" sanoi ukki. Minä siihen "oliko niin iso ja komea?" Ukki: "Mitä vielä, vääräsäärinen pienehkö ukon käppyrä, mutta muuten pelottava".

Ukkoa pidettiin melkein poppamiehenä ja tietäjänä. Hänen kyvyistään kertoo erään syksyn tapahtuma Mikan Sipolan talon pihapiiristä. Ukko syynäilee ulos ja sanoo illalla: "Pankaa Pohjoosportti kiinni, yöllä tuloo susi karitsaa noutaan". (Muuttipa ihan murteensakin pohjalaiseksi, oli kohan perua esi-isiltä vai tekeytyikö muuten vain mahtavaksi). Portti oli suljettu huolimattomasti, ja susi oli luikahtanut pihaan ottamaan karitsan. Kotieläimet tuotiin aina yöksi aidattuun pihaan - Ukko oli siis tietäjä mikä tietäjä! Tämä kohta minua aina jännitti kuulla uudestaan ja sitten kinusin lisää taikuudesta, mutta ukkini ei muistanut tai halunnut kertoa, sanoipa vaan kerran, että Ukko sai taiottua karjan niin sanottuun metsän peittoon. Lehmät eivät tulleet kotiin eikä niitä löydetty. (Nämä tarinat ovat enemmän tai vähemmän fiktioita, mutta ukkini eli 85-vuotiaaksi täysin järjissään ja hyvämuistisena).

Usein jälkepäin olen ihmetellyt, miten on mahdollista, että yksi Hermann, köyhän torpparin poika rikastui niin, että osti useita isoja-kin maatiloja. Erääksi syyksi sain sen aikaisen ilmaston, joka oli rankka maataloudelle. Milloin oli liian märkää, milloin halla vieraili liian varhain. Parhaiten viljely onnistui järvien rannoilla, hieta- tai moreeni- mailla. Siis juuri Etelä-Onkiveden ympäristössä (Leppälahden ja Karvasalmen tilat), sekä korkeilla mäillä (Koivumäen ja Leipämäen tilat).

Metsää Pohjois-Savossa tuskin myytiin siihen aikaan, mutta jos oli kauppamies, niin tavaranvaihto kyllä kannatti. Useimmat ukon taloista olivat vilkkaalla kulkureitillä Oulu-Viipuri-Pietari ja tärkeä sisävesiläivareitti Kuopio-Iisalmi kulki Onkiveden kautta. Viljaa ja kalaa riitti myytäväksi. Onkivesi oli Pohjois-Savon parhaita kalavesiä. Kalaa myytiin suolattuna ja kuivattuna tynnyreittäin. Ja kukapa tietää vielä milaista pankkiiritoimintaa Ukko harjoitti lainan antajana ja koron kiskurina. Mutta nuhteettomalta papin kirjat näyttävät hänen kohdallaan. Näin siihen aikaan, kun ei ollut IT-miljonäärejä, eikä optioita.

Kuopiossa 8.3.2007 Helga Siponen, Hermannin pojanpojanpojantytär

Tervetuloa Iisalmeen 14.7.

Savon Siposet järjestävät 6. Siposten sukutapaamisen.

Metsäpirtin Kurssi -ja Leirikeskus on valmistautunut pitämään meistä hyvää huolta -

vatsat täyttämään ja tarvitseville järjestämään majoituksen.

Metsäpirtin Kurssi -ja Leirikeskus pystyy majoittamaan 50 nopeinta varaajaa.

Osoite: **Vanha Kainuuntie 6 A, Iisalmi.** Puh. (017) 824052, 0400-568634.

Majoituksen hinta: 29/henkilö. Huoneisiin voi majoittua 3 henk. Tarvittaessa 2/huone. Muutama yhden hengen huone.

Muita majoituspaikkoja lähiseudulla:

Hostel Iisalmi

Kulmakatu 1, Iisalmi

Puh. 0400-961212

Koljonvirta Camping

Ylemmäisentie 6, Iisalmi

(017) 825252

Hotel Artos

Kyllikinkatu 8, Iisalmi

Puh. (017) 812244

Hotelli Iisalmen Seurahuone

Savonkatu 24, Iisalmi

Puh. (017) 83831

Sokos Hotel Koljonvirta

Savonkatu 18, Iisalmi

Puh. (017) 1926000

suku 27 viesti

